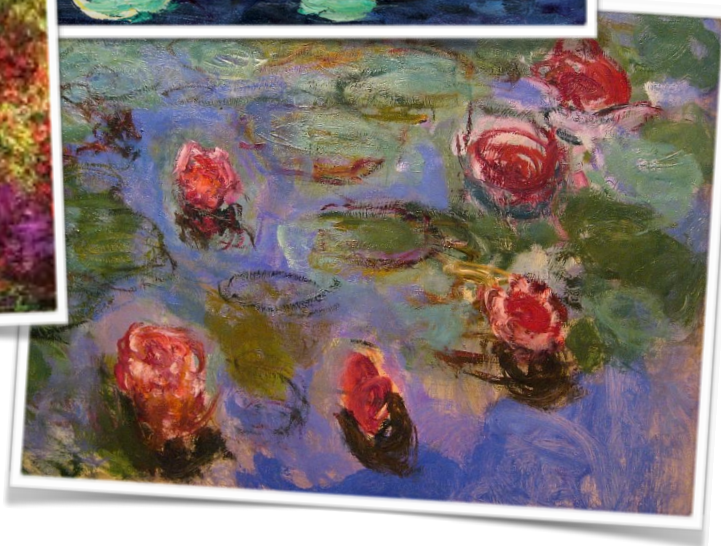
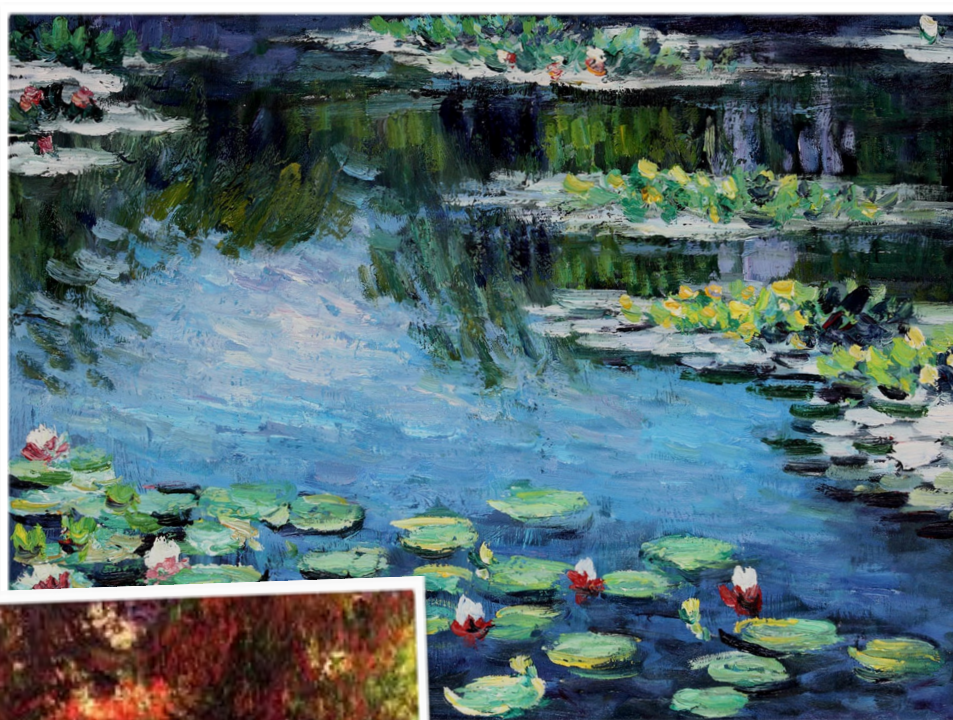

i m p r e s e

Richard Ornstein

texty písní

(01) d'ábel v těle

*na motivy novely Raymonda Radigueta **Ďábel v těle***

podivný na lásku čas
ač děti, dospělí v nás
nic není dost silné
být jiným zcela
to s námi doba dělá

mládí, jak brzy poznáš
vyzkouší charakter náš
vždyť nejsou tak divné
vzdor ani lítost
nálady, potměšilost

nevíme tak docela
zda chodit do lycea
je lepší čas trávit
dnes na rendez-vous
než na hodině zpěvu

podivný na lásku čas
vyzkouší charakter náš
jak tedy čas trávit
být jiní zcela
snad chodit do lycea...?

náš svět je pokřivený
doba přinesla změny
však můžem si vybrat
a svou cestou jít
šťastní snad nakonec být

sbor...

(02) sen

odletěl hned
jen na skrání mi přistál
ten nejjemnější
nejkrásnější sen
a sladký byl
jak kilo cukru krystal
zazvonil budík
měsíc mizel, bled

odletěl hned
jen pohladil mi víčka
o čem byl? nevím
nevzpomenu si
byl však to ten
co k ránu něžně hýčká
zazvonil budík
ještě tma je v pět

i když je pryč
musí se přece vrátit
dokoukal bych ho
zapamatoval
abych přes den
když čas se bude krátit
těšil se domů
snít ten sen opět

(03) červená knihovna

šeptem ti do ucha říkám
co dávno chtěla jsem říct
Červená knihovna v polici nahoře
je mi inspirací

šeptám ti do ucha milý
snažím se zachovat klid
jsem blázen třesu se a taky červenám
musím tě políbit

ref.:
máš mě vůbec rád
říkáš že máš
nevypadáš
kdyby's to dal znát
což neděláš
to bys mě zmát

stydím se před tebou lásko
snad není to na mně znát
jsem stejně červená jako ta knihovna
doufám že mě máš rád

šeptem ti do ucha říkám
co dávno jsem chtěla říct
v Červený knihovně všechno je napsaný
můžeš si tím být jist

(04) hotelové sólo pro mužský hlas

Erich Kästner/Richard Ornstein

Das ist mein Zimmer und ist doch nicht meines.
to je můj pokoj, však neříká mi pane
Zwei Betten stehen Hand in Hand darin.
dvoulůžák mít, je dost a dost, co s tím?
Zwei Betten sind es, doch ich brauch nur eines,
dvě lůžka mám dnes, to se někdy stane
weil ich schon wieder mal alleine bin.
na jednom z nich sám, opuštěný spím

Der Koffer gähnt. Auch mir ist müd zumute
kufr zívá i já znaven a smuten
Du fuhrst zu einem ziemlich andern Mann.
odjelas pryč a toho chlápka znám
Ich kenn ihn gut und wünsch Dir alles Gute,
gratuluju, jestli splnil ti tvůj sen
und wünschte fast, Du kämest niemals an.
snad bych si přál, abys jela jinam

Ich hätte Dich nicht gehen lassen sollen
nenechal bych tě dělat co se líbí
(nicht meinetwegen, ich bin gern allein).
(kvůli mně ne, já samotu mám rád)
Und doch, wenn Frauen Fehler machen wollen,
leč, vůli ženy v lásce dělat chyby
dann soll man ihnen nicht im Wege sein.
přec nemůžeme nikdy v cestě stát

Die Welt ist groß. Du wirst Dich drin verlaufen.
neznáš svět dost, takže zmizíš snadno v něm
Wenn Du Dich nur nicht allzu weit verirrst.
že neztratíš se navždy, chci být jist
Ich aber werde mich heut nacht besaufen,
zdá se, že večer budu řádně zmaštěn
und bißchen beten, daß Du glücklich wirst.
a pro štěstí tvé modlitbu svou číst

(05) opouštím tvůj dům

vobuju si lodičky
a nech mě klidně plout
kdyby jsi mě pochopil
můžu se zas zout

kdybys mě byl vyslyšel
bylo by mi asi líp
ale ty jsi nechápavej
takže musím jít

vobuju si lodičky
tvůj přístav opouštím
kdyby's mě byl pochopil
ale to jen sním

kdyby jsi mi naslouchal
znáš mou zásadu
protože jsi nechápavej
zdvihám kotvy jdu

obouvám si lodičky
od tebe odplouvám
už se nikdy nezměníš
zas' zůstaneš sám

nech si svoje peníze
mně šlo jen o lásku
ty jsi ale nechápavej
konec závazku...

(06) Marta

na motivy novely Raymonda Radigueta Ďábel v těle

na břehu Botiče řeřicha, máta
tam jsme se dost často procházeli
nádraží Strašnice, přijela Marta
nádherná, v podpaží akvarely

okouzlen tváří a vzpourou její
i způsobem, jakým ctí Baudelaira
rty, když čte "Květy zla", se jí chvějí
milá i naivní, ale vřelá

nalézt co krásné je v ošklivosti?
nebo revolta jejího věku?
a řeči dospělých jen jsou k zlosti
poslušnou být, bývá jenom k vzteku

ze studu možná, snad nevinnosti
vyznání končívá jak velký krach
snad kvůli rodičů přítomnosti
v podvečer na malešických lukách

proč lásce bráním se chtěl bych poznat
ještě, že nebyl jsem tenkrát s ní sám
co bylo mým snem jsem moh' udělat
polibek nezvlád jsem, omluvu mám...

(07) svatební valčík

viadukt
a pod ním kostky
dlažba rovnou do nebe
Pražská Jáva
domů trosky
jedu tudy pro tebe

na nádraží
kousek vedle
posunovač s práporky
rukou mávne
vlak se rozjel
saze padají na dvorky

*(doma zatím
běží drama
nevěsta je u zrcátka
jak se zkrášlit
co si obléct
jaká zvolit malovátka)*

viadukt
a pod ním kostky
dlažba rovnou do nebe
Pražská Jáva
domů trosky
jedu tudy pro tebe

(08) à propos, samota!

Erich Kästner/Richard Ornstein

Man kann mitunter scheußlich einsam sein!
bejt sám - odporně, hnusně - sám a sám!
Da hilft es nichts, den Kragen hochzuschlagen
je pak na nic pod límcem se zachumlat
und vor Geschäften zu sich selbst zu sagen:
a sám pro sebe před výkladem mumlat:
Der Hut da drin ist hübsch, nur etwas klein...
klobouk je "in", jen velkou hlavu mám...

Da hilft es nichts, in ein Café zu gehn
je fakt na nic, zajít kafe si dát
und aufzupassen, wie die andren lachen.
a dorazit se k tomu cizím smíchem
Da hilft es nichts, ihr Lachen nachzumachen.
zkousit se smát, podivně zazní tichem
Es hilft auch nicht, gleich wieder aufzustehn.
ještě navíc, když stěží můžeš vstát

Da schaut man seinen eignen Schatten an.
zdá se, máš zájem už jen o svůj stín
Der springt und eilt, um sich nicht zu verspäten,
hop-skok, ten kvalt, ten cíl - jen nebýt zpožděn
und Leute kommen, die ihn kühl zertreten.
a lidi kolem dupou klidně po něm
Da hilft es nichts, wenn man nicht weinen kann.
pláč je na nic, slzu neuroním

Da hilft es nichts, mit sich nach Haus zu fliehn
snad nemíniš svůj doma schovat stín
und, falls man Brom zu Haus hat, Brom zu nehmen
když máš tam brom, proč váhat, trochu snesem
Da nützt es nichts, sich vor sich selbst zu schämen
je dost na nic stud svůj skrýt za závěsem
und die Gardinen hastig vorzuziehen.
za ním opuštěn sobě být stydlín

Da spürt man, wie es wäre: Klein zu sein.
být mlád zas, to tě bere, tohle znám
So klein wie nagelneue Kinder sind!
tak mladý, jak kojence když uspí
Dann schließt man beide Augen und wird blind.
zavíráš obě oči, slepý jsi
Und liegt allein...
a ležíš sám...

(09) lesy mlčí

Erich Kästner/Richard Ornstein

Die Jahreszeiten wandern durch die Wälder
když roční čas skrznažkrz lesem prošel
Man sieht es nicht. Man liest es nur im Blatt.
nevidíš nic, je to jen z listů znát
Die Jahreszeiten stolchen durch die Felder.
pak roční čas se toulal polem zkoušel
Man zählt die Tage. Und man zählt die Gelder.
spočítáš dny své, spočteš si groše
Man sehnt sich fort aus dem Geschrei der Stadt.
zmiz, abys od křiku města vypad

Das Dächermeer schlägt ziegelrote Wellen.
ze střešních tašek rozbouřené vlny
Die Luft ist dick und wie aus grauem Tuch.
hustý je vzduch jak zašedlý lajntuch
Man träumt von Äckern und von Pferdeställen.
sen o stáji sníš, obilí se vlní
Man träumt von grünen Teichen und Forellen.
o potoce sen, co pstruhů je plný
Und möchte in die Stille zu Besuch.
navštívit ho jdi, v klidu, žádný vzruch

Die Seele wird vom Pflastertreten krumm.
duše tvá trpí od kočičích hlav
Mit Bäumen kann man wie mit Brüdern reden
se stromy se bratřit, s nimi rozmlouvat
und tauscht bei ihnen seine Seele um.
duše si směňte, klidně se své zbav
Die Wälder schweigen. Doch sie sind nicht stumm.
ač mlčí, němé nejsou, bez obav
Und wer auch kommen mag, sie trösten jeden.
ke všem, co přijdou, budou se potom znát

Man flieht aus den Büros und den Fabriken.
hned opust'te kancly, opust'te ponky
Wohin, ist gleich! Die Erde ist ja rund!
kam jít je fuk! vždyť kulatý je svět!
Dort, wo die Gräser wie Bekannte nicken
z louky ti kynou v trávě modré zvonky
und wo die Spinnen seidne Strümpfe stricken,
a pavoučí síť tenká jak nylonky
wird man gesund.
zdráv jsi ihned

(10) **Make Up**

nanesla si lehkým tahem štětce
na tvář stíny noci tajemné
změnila ji věřit se mi nechce
rtěnka tenká barvy přejemné

ref.:
jsi to ty
nebo se zas' pletu
jsi to ty
vypadáš moc fajn
jsi to ty
zdá se že jsi k světu
nebo je to Hela Rubinstein?

nevadí ti že jsem pořád stejný
zatím co ty ob den měníš tvář
v týhle masce rychle pusu dej mi
nepodvádím-li tě s tebou zvaž

obličej ti vypůjčila firma
obočí rty řasy od ní máš
naše láska možná trochu stín má
nepoznám už kdy se červenáš

(11) **imprese**

zavřu oči
a uvidím
neskutečný svět
zahradami od Moneta
vracíš se, jsi zpět
lekníny
a světlo v listí
letní vánek
horký dech
zrcátky se slunce blyští
na tvářích a ve vlasech

zavřu oči
slyším ptáky
kroky a tvůj hlas
konečně jsi doma zpátky
snad se mi nezdáš
den líný
a světlo v listí
dávná láska
marný vzdech
zrcátky se slunce blyští
na tvářích a ve vlasech

zavřu oči
v oparu tě
vidím přicházet
vnímám už tvář, oči tvoje
konečně jsi zpět
jseš jiný
to světlo v listí
za to může
obav nech
zrcátky se slunce blyští
na tvářích a ve vlasech

zavřu oči
a svět vidím
tak, jak ho chci mít
na lavičce, hned za vrátky
můžu v klidu snít
lekníny
a světlo v listí
marná láska
marný vzdech
zrcátky se slunce blyští
prosím, už mou duši nech

(12) listopad

Erich Kästner/Richard Ornstein

Ach, dieser Monat trägt den Trauerflor ...
ach, tenhle měsíc oblék temný flór..
Der Sturm ritt johlend durch das Land der Farben.
větru ryk zalil kraj, co dřív byl zbarven
Die Wälder weinten. Und die Farben starben.
za nářku hvozdů rázem barev zbaven
Nun sind die Tage grau wie nie zuvor.
jak nikdy šedé jsou dny, není spor
Und der November trägt den Trauerflor.
to jen listopad oblék temný flór

Der Friedhof öffnete sein dunkles Tor.
když hřitov vpustí hosty do závor
Die letzten Kränze werden feilgeboten.
poslední věnec prodán ihned poté
Die Lebenden besuchen ihre Toten.
je návštěv den těch na věčné dřímotě
In der Kapelle klagt ein Männerchor.
za vraty kaple nyje mužský sbor
Und der November trägt den Trauerflor.
přece listopad oblék temný flór

Was man besaß, weiß man, wenn man's verlor.
co ztratil's, tu poznáš, změníš názor
Dermz Winter sitzt schon auf den kahlen Zweigen.
už zima sedla na větve, holý kmen
Es regnet, Freunde, und der Rest ist Schweigen.
déšť sílí, moji, a ticho zároveň
Wer noch nicht starb, dem steht es noch bevor.
kdo teď dýchá, skončí zde, marný vzdor
Und der November trägt den Trauerflor ...
měsíc listopad oblék temný flór

(13) jak láska přichází

na motivy novely Raymonda Radigueta Ďábel v těle

poprvé, když jsme se uviděli
napřed zdála ses bez citů
oba byli jsme nesmělí
z rozpaků, divných pocitů

poprvé, když jsme se uviděli
věk tvůj trochu mě odradil
ale jinak, byl jsi skvělý
prchlivost mládí do žil vlil

poprvé, když jsme se uviděli
co stát se má jsi netušil
oba byli jsme nesmělí
než pohled tvůj mě rozrušil

největší slastí je být nad věcí
milý jsi; krásná jsi žena
na věci zvláštní je přeci
student jsi; ty zasnoubená

láska
zprvu jen zalíbení
láska
pocity rozechvění
láska
napřed hra slov bez skutků
láska
udeří bez rozsudku
láska
nejdřív tě nedostane
láska
pak ze hry past se stane
láska
na dlani srdce celé
láska
nakonec tě semele...

(14) **smartphone tango**

voilà!
ty jsi mě volala?
smůlu mám
ses nedovolala

poslal jsem ti esemesku
plnou něhy, plnou stesku
mon dieu!
tvůj telefon je pořád němý
odpověz, vez dobře se mi
nežije
byl to error jsem kvitoval
hned jak jsem jí odentroval
mordyjé!
stydím se, že bych se schoval
že jsem netelefonoval
špatný je

ref. 1:
píšu ti lásko
zdravím tě zpovzdálí
stav mysli, duše mé
zobrazí krystaly
vytryskne vodopád
z éteru na display
poslal jsem tobě prej
že jinou mám taky rád

voilá!
já jsem nevolala
jeden vzkaz
esemeskovala

chtěla jsem ti jenom sdělit
že se s ní nebudu dělit
adieu
zpráva tvá nezajímá mě
co chceš dělej pro mně za mně
adieu
splet jsi číslo v adresáři
ať se ti s ní dobře daří
adieu
smaž si kontakt v telefonu
ulici i číslo domu
konec je!

ref. 2:
psal jsem ti lásko
zdravil tě zpovzdálí
stav mysli, duše mé
zradily krystaly
vytryskl vodopád
z éteru na display
poslal jsem tobě prej
že jinou mám taky rád

tů-tů-tů-tů
ať děláme, co děláme...

(15) **jak káva cibetková**

podaří se mně
zvednout ze země
nebo jsem odsouzen
do nižších sort
láska je těžká tak
jak atletika
láska je opravdu
náročný sport

ref.:
jak káva cibetková
láska je taková
prochází žaludkem
pak míří ven
co však po ní zůstane
je jenom sen...

ptám se kde můžu
zda něco zmůžu
musím si ověřit
co s tím, jak dál
neroste na poli
a není zlato
jen jsem si malinko
zanaříkal

milá má stůňu
protože ňuňu
dávno mi neříkáš
sen se mi zdál
něco se v něm stalo
v tom snu jsem zakop
procit a jinou jsem
evidoval

(16) Sonet duo

sonet

s uchem na repráku poslouchám tvůj hlas,
zavřu oči, ty v šumu vstoupíš sem,
po létech jsi tu, tvou vůni cítím zas
a slyším tě stejně jako před časem.

je to už dlouho, přesto ctí tě mládí,
že nestárneš, to chceš mi dokázat,
přiznávám, že řeč tvá mě stále svádí,
přes propast času mám tě pořád rád.

věř, i já omládnou, to cítím skvěle,
když navracím se v historii zpět,
vždycky, než vklouznu večer do postele,
stačí mi několik tvých vlídných vět.

sbohem, je čas, magneták vypínám,
ulehám v tichu a jsem opět sám.